

Paradisul pierdut văzut din față

Costel Zăgan

Prima zi de muncă pe pământ Adam se scoală
la primul semnal sonor Privighetoarea și-a făcut
datoria aprinzând cerul O singură notă a fost de-ajuns
Adam își pregătește uneltele de lucru brațele picioare
le ochii și urechile Pieptul bombat de întunericul noc
turn este la locul său Pijamaua noptii-i împăturită cu grijă
Își îmbracă salopeta zilei încheind-o la toți nasturii în afară
de ultimul Pe-acolo se va vedea ca o sudoare curgând lumina
Face totul în tăcere Să nu-i deranjeze Evei visele frumos colorate
Gustarea de la orele 9 o ascunde după primul nor
Canicula scoate soarele din bârlog Mașina terminus paradis este
din nou plină cu oamenii muncii Fiecare râde pe rând de glumele
aproapelui
Oprți mașina timpului că vreau să muncesc
Zău
Pe cuvântul meu de șmecher
liber profesionist
Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II